
XXI

FESTIVAL INTERNACIONAL
DE MÚSIQUES

DE TORROELLA DE MONTGRÍ
C O S T A B R A V A

DEL 21 DE JULIOL AL 19 D'AGOST DE 2001

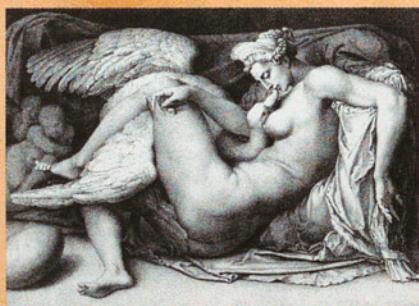
MEMBRE DE L' ASSOCIACIÓ EUROPEA DE FESTIVALS

Exposició:
De l'amor i la mort

Dates: del 24 de juliol
al 28 d'octubre
del 2001

Centre Cultural
Caixa Catalunya
Barcelona

Leda i el cigne, 1529-1530.
Michelangelo Buonarroti.
Dibuixat per Auguste Hesse.
Litografiat per Lemercier,
ca. 1830-1840
Litografia

El XXI
Festival

*Internacional de Músiques de
Torroella de Montgrí té la
col·laboració i el patrocini de
Fundació Caixa Catalunya*

FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA

XXI

FESTIVAL INTERNACIONAL
DE MÚSIQUES
DE TORROELLA DE MONTGRÍ
C O S T A B R A V A

DEL 21 DE JULIOL AL 19 D'AGOST DE 2001

CONCERT

4

UNA ESSLÉSIA QUE CANTA

Amb el nom de gospel es coneixen, en els nostres dies, diferents gèneres musicals associats a les esglésies protestants angloamericanes (metodistes i baptistes). Sembla que va ser cap a 1870 quan el predicador Dwight Moody (1837-1899) i el cantant Ira Sankey (1840-1908) van iniciar la popularització d'una sèrie de melodies fàcils d'aprendre, homofòniques i estròfiques que, construïdes amb tonalitats majors i amb progressions d'una gran força, van ser introduïdes en la celebració litúrgica amb un plantejament esteticomusical molt afí al proposat per la Reforma luterana.

Ben aviat, entre aquestes melodies van sobresortir els espirituals, un cants religiosos apareguts als Estats Units que cap a 1730 van tenir un gran impuls gràcies al desenvolupament d'un moviment religiós anomenat Great Awakening. Aquests espirituals, però, no van evolucionar excessivament i van quedar dins de les convencions arquetípiques de la himnòdia occidental constituint l'anomenat gospel blanc.

A finals del segle XVIII, però, amb l'establiment de congregacions negres independents, la població afroamericana va començar a desenvolupar el seu propi himnari partint d'aquells himnes tradicionals. En aquesta transformació es van introduir unes variants rítmiques provinents de la tradició afroamericana autòctona, com l'ús reiteratiu dels ritmes sincopats (conegut com *scotch snap* i que, posteriorment, permeté crear els coneguts ragtime), l'afegitó de la setena menor a l'escala major i, el tret més sobresortint, l'ús constant de l'ornamentació vocal amb diferents melismes, l'alteració d'algunes notes (*blue notes*) i la realització de *glissandi* amb les que s'endinsava el gènere cap a una llibertat interpretativa que, ben aviat, transcendiria l'àmbit litúrgic i, fins i tot, acabaria per interpretar-se després de les celebracions.

Si, inicialment, la transformació dels vells espirituals va establir-se només amb elements afroamericans, posteriorment es van crear nous espirituals a partir de la combinació de diferents himnes amb la intercalació de sentències formulàries com ara *Lord have mercy* o *well, well, well*. Estava naixent el gospel negre que, amb el pas dels anys, acabaria convertint-se, ja no només en una característica indissociable de les comunitats luteranes negres, sinó també de tota la cultura afroamericana.

Ben aviat, també, els clergues van veure en aquells cants un mitjà essencial per a l'assoliment de la fermesa de la fe i, així, va néixer una altra classe d'espiritual conegut com espiritual homilètic, on el predicador, en el sermó, va augmentat el to i el volum de la veu fins a fer esclatar el deliri col·lectiu dins d'una atmosfera de gran càrrega emocional. El fet, a més, que molts d'aquests cants naixessin en l'època de l'esclavatge va contribuir a concebre aquest cant com un espai de reivindicació i esperança del seu alliberament. Així, on el gospel (evangeli) parlava de l'alliberament del poble jueu d'Egipte, la comunitat negra hi veia el seu futur alliberament.

Aquest gènere es va nodrir, en els primers anys, de gèneres com el cant de barberia (*barbershop singing*), el ragtime i, posteriorment, del jazz, el country o les melodies pop, i ha acabat per assentar-se com un dels gèneres més apreciats per tota classe de públics musicals. Avui, de la mà d'un dels conjunts més prestigiosos dels Estats Units, ja no només podem fruit d'una vàlua artística, sinó que també serem convidats, dient-ho amb les paraules del teòleg Francesc Torralba, <<a la devoció a Déu que, a través del Gospel, s'exalta i es fa patent>>.

Oriol Pérez i Treviño

PROGRAMA

DISSABTE 4 D'AGOST / 22.30 H / ESGLÉSIA

1a PART

Walk together children (arr. W.Henry Smith)*Fix me Jesus* (arr.Hall Johnson).*Didn't my Lord deliver Daniel**Ride on king Jesus* (Hall Johnson)*My Lord, what a mourning* (Sam Batt Owens)*You must have that true religion* (arr. Roland Carter)*My soul's been anchored in the Lord* (tradicional)*Ride up in the chariot* (tradicional)*I don't feel no ways tired* (tradicional)*Rock a my soul* (arr.Howard Roberts)*Scandalized my name* (Roland Hayes)*Amen* (arr. Robert de Cormier)

2a PART

Free at last (Linda Twinc)*Daniel the servant of the Lord* (Undine Smith Moore)*Elijah rock**I thank you Jesus* (arr. Robert L.Morris)*Robert Ray Gospel Mass* (Robert Ray)*A taste of Jazz* (Duke Ellington)*You ain't been blue**"A" train**Solitude**Old time religion* (Robert Ray)*He never failed me yet* (Robert Ray)

AMERICAN SPIRITUAL ENSEMBLE

El formen alguns dels millors solistes dels Estats Units. Els seus membres han cantat en auditoris i teatres d'òpera arreu del món (Metropolitan Opera de Nova York, la New York City Opera, la Houston Grand Opera, l'Òpera de Sant Francisco, l'Òpera de Boston, l'Atlanta Opera Civic). A Europa han actuat a Itàlia, Alemanya, el Regne Unit i a l'Estat espanyol. Alguns dels solistes han actuat al Japó i a Corea, recentment. Aquesta agrupació presenta normalment als seus programes una combinació dels espirituals negres més famosos, obres d'òpera i clàssics del Broadway novaiorquès. Aquesta és la seva setena gira a l'Estat espanyol. L'any passat varen actuar a Catalunya, les Balears, Madrid i a diverses ciutats espanyoles amb un gran èxit de crítica i de públic.

INTÈRPRETS

Everett McCorvey, director musical
Ricky Little, director assistent

Nan McSwain, pianista
Peggy Stamps, ballarina

COR

Sopranos

Angela Brown
Amira Hocker
Sherryl J. Warsh

Contralts

Claritha Buggs-Jacobs
Jennifer Capaldo-Hoffman
Lisa Hornung

Tenors

Gary Allen Glass
Shederick Whipple
Malcom Willoughby

Baixos

Raymond Bazemore
Earl Hazell Jr.
Ricky Little
Robert McNichols Jr.

EVERETT MCCORVEY

Fundador de l'American Spiritual Ensemble, va néixer a Montgomery, estat d'Alabama, on va obtenir la seva llicenciatura i el doctorat en arts musicals per la Universitat d'Alabama.

Va estudiar amb el cèlebre baríton Edward White.

Com a tenor ha actuat en diversos auditoris i teatres del món. A Estats Units, per exemple, al Kennedy Center de Washington, a la Metropolitan Opera de Nova York, a l'Aspen Music Festival de Colorado, al Blossom Music Festival de Cleveland (Ohio), a la Radio City Music Hall de Nova York, a la Birmingham Opera Theatre a Alabama. A Europa cal destacar les seves actuacions al Teatro Comunale de Florència, el Queen Elizabeth Hall a Londres, el Vigado de Budapest i altres actuacions a la República Txeca i a Polònia. Actualment és professor i director del departament de cant de la universitat de Kentucky.

Ho organitza

Juventuts
Musicals de
Torroella
de Montgrí

SECRETARIA:
Apartat de Correus núm. 70
E-17257 Torroella de Montgrí
Tel. 00 34 972 76 06 05
Fax. 00 34 972 76 06 48
e-mail: jjmmtdm@ddgi.es
<http://www.ddgi.es/tdm/fimtdm>

Hi col·laboren

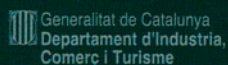
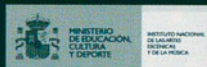
Germans Radresa
SA

PARRÒQUIA DE SANT GENÍS

CATALUNYA
MÚSICA

i.m
INSTITUT MONTGRÍ

Ho patrocinen

Amb la col·laboració i el patrocini de

FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA

902 10 12 12

TEL·ENTRADA
CAIXA CATALUNYA

